

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Episcopo Et Decano Matisconen.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

& scientiæ meritis nobis & fratribus nostris carus sit admodum & acceptus, pro ipso literas vobis duximus apostolicas destinandas, rogantes, monentes, & exhortantes in Domino, ac per apostolica vobis scripta mandantes, quatenus, cum in Ecclesia vestra certus non sit numerus præbendarum, eum in fratrem & Canonicum vestrum ob reverentiam apostolicæ sedis & nostram liberaliter admittatis, præbendam sicut uni ex vobis, ipsi vel procuratori suo absque dilationis tædio conferentes: primitias precum nostrarum taliter audituri quod propter hoc vobis denuo scribere non cogamur: scituri quod sicut nostræ intentionis existit nihil præcipere inhonestum, sic non relinquemus quod mandaverimus imperfectum, nec contemptum nostrum tolerabimus patienter. Datum Romæ apud sanctum Petrum, X. Kal. Iulij &c.

EPISCOPO ET DECANO
Matisconen.

Epist. 305.
Major & sanior Capituli pars in statuendo prævalet.

Officium injunctæ administrationis exigit ut de statu Ecclesiarum curam gerere debeamus, & quæ minùs ordinata fuerint, per studium nostræ sollicitudinis, prout congruum fuerit, ordinentur: quatenus personis idoneis substitutis in eis, & cunctis juxta normam constitutionis Ecclesiæ rectè dispositis, divinæ laudis obsequia ibi dignè valeant exerceri. Ex tenore siquidem literarum vestrarum nobis innotuit quod cum in Ecclesia vestra necessitas exigit aliquid ordinari, vel emendari quod minùs canonicè noscitur attentatum, quod à majori parte Capituli provido consilio disponendum fore censeretur, duo vel tres ex ipsis Canonicis motum animi sui sequentes, suam contradictionem opponunt, & ita communem utilitatem & Ecclesiæ profectum non metuunt impedire. Nos igitur Ecclesiæ vestræ utilitatibus providere volentes, discretioni vestræ præsentis pagina indulgemus ut vobis liceat de assensu majoris & sanioris partis Capituli, paucorum contradictione seu appellatione nequaquam obstante, corrigere (nisi juxta constitutionem Lateranen. Concilij ab eis rationabile aliquid objectum fuerit & ostensum) quæ in Ecclesia vestra corrigenda emerferint, & statuere quæ fuerint statuenda. Nulli ergo &c. Datum Romæ apud S. Petrum &c.

AYMONI DECANO MATISC.

Cum antiqui hostis fallax suggestio fragilitatem conditionis humanæ sapius ad illicita declinare compellat, & quanto magis dolet de reparatione humani generis, tanto efficacius ipsum captivare labore, contra ipsius astutiam cura debemus insistere diligenti, & illos quos fraudis suæ laqueo nititur impedire, affectione omnimoda ad justitiæ semitam revocare. Quoniam igitur quidam, ut audivimus, spiritu malignitatis inducti, Ecclesiarum bona rapere, homines earum capere, sacrilegia etiam committere, & multa alia damna eisdem non metuunt irrogare, præsentis tibi pagina indulgemus ut malefactores Matisconen. Ecclesiæ, si tamen ei sint diocesana lege subiecti, nisi ad diligentem monitionem tuam satisfactione se digna correxerint, nullius contradictione vel appellatione obstante per censuram ecclesiasticam valeas coercere. Nulli ergo &c. Datum ut supra.

Epist. 306.
Vt sacrilegi & raptores bonorum Ecclesiarum coercerentur.

MILITEN. EPISCOPO.

Exposuisti nobis in nostra præsentia constitutus quod I. quondam prædecessor tuus Ph. in Abbatem promovit, nesciens quod ipse manu esset altera mutilatus. Quia verò Abbas ipse noscitur sinistra carere, quid super hoc agendum sit, nostra voluisti responsione doceri. Nos igitur fraternitati tuæ taliter respondemus, quod cum pro tam enormi defectu ad sacros non possit ordines promoveri, & ipse in promotione sua id tacuerit fraudulenter, ab abbatiæ officio est non immeritò amovendus. Datum Romæ apud S. Petrum, V. Kal. Iulij &c.

Epist. 307.
Abbas ob gravem corporis defectum amovetur.
Cap. Expositi. De corpore certant.

SENONENSI ARCHIEPISCOPO.

Ex parte venerabilis fratris nostri R. Lugdunen. Archiepiscopi literas accepimus continentes quod cum R. quondam Archidiaconus Lugdunensis multa enormia commisisset, in ipsum exigentibus meritis mandati apostolici auctoritate recepta sententiam excommunicationis injecit, & eundem officio beneficiòque privavit. Verum quia (sicut tam idem Archiepiscopus quam multi alij per suas nobis literas intimarunt) prædictus R. quoniam ei dedit vexatio intellectum, desiderat satisfacere

Epist. 308.
De penitentia & absolutione Archidiaconi Lugdunensis.